

.....
MILJØMINISTERIET

Departementet

Miljø- og Planlægningsudvalget (2.
samling)L 2 - Svar på Spørgsmål 15 + 16
Offentligt

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. M 3013-0002

Den **19 APR. 2005**

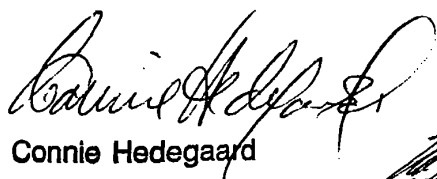
MODTAGE!

19 APR 2005

10.48

Den Centrale Indicering

J. Under henvisning til udvalgets skrivelse af den 15. april 2005 vedrørende L 2 - forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for elektronikskrot) følger vedlagt i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 15 og 16.

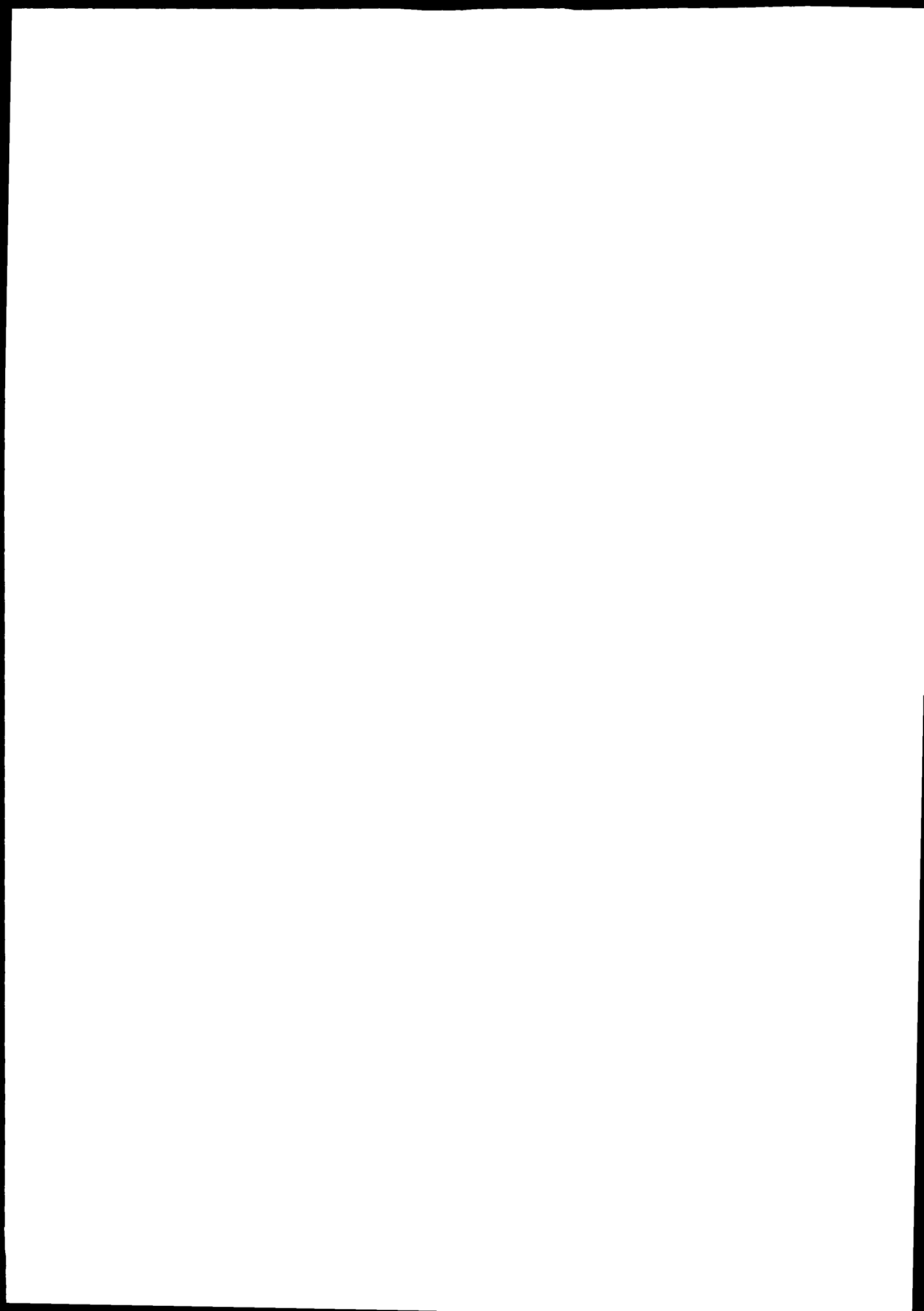
Connie Hedegaard

HELGE ANDREASEN

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Tlf.: 33 92 76 00
Fax: 33 32 22 27
CVR-nr.: 12-85-43-58
EAN-nr.: 5798000862005
mim@mim.dk
www.mim.d

J.nr. M 3034-0126

Den

19 APR. 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 16 ad L 2 - Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for elektronikskrot) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 15. april 2005.

Spørgsmål nr. 16:

Ministeren bedes kommentere et forslag om, at loven skal indeholde hjemmel til at alle selskaber (juridisk afgrænsede enheder), der konkurrerer på markedsvilkår, kan påtage sig behandling af affaldet, uanset selskabets ejerkreds – også efter 31. december 2006. Ministeren bedes endvidere yde teknisk bistand (til) et ændringsforslag herom.

Svar:

./ Hermed min tekniske bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, som muliggør, at alle selskaber, der konkurrerer på markedsvilkår, kan påtage sig behandling af affald, uanset selskabets ejerkreds. Jeg fastholder dog min tidligere vurdering, som bl.a. fremgår af mit svar på spørgsmål 9, hvorefter jeg ikke kan støtte et sådant forslag, idet det bliver meget vanskeligt at gennemføre en sådan ordning i praksis, som udvalget refererer til.

./ Miljøstyrelsen har i den forløbne uge haft løbende kontakt med såvel Konkurrencestyrelsen som Indenrigsministeriet for at drøfte mulighederne for at imødekomme udvalgets ønske. Konkurrencestyrelsen har i den forbindelse udarbejdet vedlagte notat.

Af Konkurrencestyrelsens svar fremgår det, at det er muligt at drive kommunale selskaber videre, såfremt driften af anlæggene opfylder visse betingelser, herunder at ulovlig krydssubsidiering undgås. De betingelser der skal opstilles er, at kommunerne klart skal kunne adskille de tjenesteydelser, der søges udført med indtægtsdækning, fra kommunens øvrige opgaver. Det skal gøres via klare regnskabsmæssige adskillelser.

Uanset om det er muligt at gennemføre en sådan regnskabsmæssig opsplitning, er underskuddsdækning i forhold til de kommunale elskrotbehandlingsanlæg stadig ikke tilladt. En foranstaltning, hvorefter kommunale elskrotbehandlingsanlæg kan få dækket deres underskud, vil således sandsynligvis være at betragte som statsstøtte.

Konkurrencestyrelsen har udtalt, at de klare regler, der bør opstilles for regnskabsmæssig adskillelse af de pågældende aktiviteter, vil indebære en væsentlig administrativ byrde, hvilket formentlig vil indgå i kommunernes overvejelser om at drive det kommunale anlæg

Dertil kommer, at de kommunale anlæg, efter Miljøstyrelsens vurdering, skal konkurrere på lige vilkår med andre behandlingsanlæg om affaldet. De kommunale anlæg er således ikke sikret bestemte affaldsmængder forud i forhold til, at behandle affald indsamlet lokalt.

Mine tidligere besvarelser vedrørende denne problemstilling sammenholdt med Konkurrencestyrelsens svar betyder, at jeg meget nødt ser denne ordning gennemført.

Jeg skal afslutningsvis bemærke, at man ud fra Konkurrencestyrelsens svar kan få den opfattelse, at al elskrot i dag behandles på kommunale virksomheder. Jeg vil derfor tillade mig at præcisere, at det kun er 15-20 % af de nuværende affaldsmængder på ca. 40.000 tons pr. år, der behandles på kommunale virksomheder.

Ændringsforslag

Til § 1

1) Efter § 9q. indsættes som ny paragraf:

»§ 9 r. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunale anlæg, der er godkendt til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og sat i drift inden den 1. januar 2005, fortsat kan drives af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte de nærmere vilkår for driften af de i stk. 1 nævnte behandlingsanlæg, herunder vilkår om organisering i selskabsform og regnskabsmæssig adskillelse.«

Bemærkninger

Ændringsforslagets nr. 1 tager sigte på at tilvejebringe grundlaget for, at kommunerne kan drive elskrotbehandlingsanlæggene, selvom det ifølge lovforslaget ikke længere er en kommunal opgave at behandle affald af elektrisk og elektronisk udstyr (elskrot).

Det foreslås endvidere i ændringsforslagets stk. 2, at ministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere vilkår for driften af den omhandlede behandlingsanlæg. Baggrunden for bestemmelsen er, at Konkurrencestyrelsen har påpeget en række betingelser, der skal være opfyldt for at undgå konkurrenceforvridning og statsstøtteproblemer. For at undgå disse problemer vil det bl.a. være nødvendigt at foretage en regnskabsmæssig adskillelse af de pågældende aktiviteter.

NOTAT

18-04-2005
ISA
3/1221-8901-0178
/LHH & SWE

(ST) Kommunale elskrotbehandlingsanlæg

Baggrund

Konkurrencestyrelsen er blevet bedt om at analysere de statsstøtteretlige spørgsmål, i forbindelse med en eventuel videre drift af de eksisterende kommunale elskrotbehandlingsanlæg.

Det fremgår af Miljøstyrelsens notat af 16. marts 2005, at de nuværende elskrotbehandlingsanlæg drives af kommunerne. Denne drift har været finansieret via affaldsgebyrer opkrævet direkte hos borgerne og private virksomheder. De kommunale elskrotbehandlingsanlæg er drevet efter hvile-i-sig-selv princippet og kommunerne benytter i dag elskrotbehandlingsanlæggene som et område for beskæftigelsesprojekter. Det har hidtil været muligt for kommunerne at dække underskud i elskrotbehandlingsanlæggene.

Vurdering

Med oprettelsen af private elskrotbehandlingsanlæg på markedsvilkår vil fortsat drift af de 9 eksisterende kommunale elskrotbehandlingsanlæg komme i direkte konkurrence med de private elskrotbehandlingsanlæg. Det giver anledning til følgende overvejelser om mulig statsstøtte- og konkurrenceforvridningsproblemer.

Det er forudsat, at den videre drift af de kommunale elskrotbehandlingsanlæg fortsættes som hidtil.

Det følger af Kommissionens direktiv 52/2000 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder, at medlemsstaterne skal skabe gennemskuelighed i de økonomiske forbindelser, der er mellem offentlige myndigheder og offentlige virksomheder, således at det klart fremgår, hvilke offentlige midler de offentlige myndigheder stiller direkte til rådighed for de offentlige virksomheder, og hvorledes disse offentlige midler faktisk anvendes.

Bestemmelserne i direktivet skal blandt andet sikre, at der ikke foregår ulovlig krydssubsidiering, dvs. den situation, hvor offentlige midler siver fra et ikke konkurrenceudsat område til et konkurrenceudsat område.

For at undgå ulovlig krydssubsidiering, skal kommunerne klart kunne adskille den produktion af varer eller tjenesteydelser, der søges udført med indtægtsdækning,

KONKURRENCESTYRELSEN

ØKONOMI-
ERHVERVS MINISTERIET

06

fra kommunens øvrige opgaver. Det skal gøres via klare regnskabsmæssige adskillelser.

Underskudsdekning i forhold til de kommunale elskrotbehandlingsanlæg er ikke tilladt, hvis det ikke følger det markedsøkonomiske investorprincip. En foranstaltning hvorefter kommunale elskrotbehandlingsanlæg generelt kan få dækket deres underskud, uden at der foretages en vurdering af den langsigtede investering, kan således i visse tilfælde betragtes som statsstøtte i artikel 87, stk. 1's forstand.

I det omfang kommunerne for eksempel lejer bygninger og anlæg ud til elskrotbehandlingsvirksomheder, skal dette ske på markedsvilkår. I omvendt fald, vil der efter Konkurrencestyrelsens vurdering kunne være tale om ulovlig statsstøtte. Det samme gælder for alle andre omkostningsposter.

Kommunale elskrotbehandlingsanlæg vil for eksempel kunne blive uberettiget begunstiget gennem en ordning, hvorved elskrotbehandlingsanlæggene kan få "billig" arbejdskraft i form af tilskud i forbindelse med beskæftigelsesordninger.

Ved kommunernes drift og finansiering af kommunale elskrotbehandlingsanlæg, er det således vigtigt, at der ikke tildeles elskrotbehandlingsanlæggene ulovlig statsstøtte, da dette vil kunne fordreje konkurrence i forhold til de private elskrotbehandlingsanlæg. Det er i dette tilfælde ikke afgørende, om de kommunale elskrotbehandlingsanlæg drives som nonprofit virksomheder, der alene skal hvile i sig selv. Holdes virksomhederne kunstigt i live vha. ulovlig statsstøtte, vil de kunne tvinge de private elskrotbehandlingsanlæg ud af markedet.

Afslutningsvis bemærkes at støtte der falder under de minimis, dvs. støtte, der ikke udgør mere end 100.000 euro pr. virksomhed over en 3-årig periode, ikke er omfattet af anmeldelsesreglerne.

Konklusion

I tilfælde af fortsat drift af kommunale elskrotbehandlingsanlæg side om side med privatdrevne anlæg, opstår der risiko for konkurrenceforvridning og statsstøtteproblemer.

For at undgå disse problemer vil det være nødvendigt at fortage en regnskabsmæssig adskillelse af de pågældende aktiviteter. Det skal ske på grundlag af årsregnskabslovens principper og på basis af indtægter og omkostninger opgjort på markedsvilkår. Der bør opstilles klare regler herfor, hvilket indebærer en væsentlig administrativ byrde.

Opmærksomheden henledes på, at overholdelsen af statsstøttereglerne henhører under EU Kommissionen, mens overholdelsen af konkurrencereglerne henhører under Konkurrencestyrelsen.

